

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації здобувача ступеня доктора філософії Стьопкіна Андрія Олеговича, виконану на тему «Механізми та інструменти реалізації європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни» за спеціальністю 052 – Політологія

1. Обґрунтування вибору теми дослідження та її зв'язок із планами наукових робіт Університету. Актуальність політологічного дослідження механізмів та інструментів реалізації європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни визначається тим, що сучасний міжнародний порядок перебуває у стані геополітичної турбулентності, коли інформаційні загрози стають одним із ключових чинників впливу на політичні системи, суспільну стабільність та безпекові стратегії ЄС. Гібридна війна, почата в Росією проти України в 2014 р., довела, що дезінформація, яка традиційно сприймалася як інструмент маніпуляції громадською думкою, постала як засіб підризу довіри до легітимних політичних інститутів та демократичних процесів. Дослідження європейських практик протидії дезінформації набуває особливої ваги для визначення взаємозв'язку між Україною, як державою-кандидатом, та ЄС, що мають різний статус в гібридній російсько-українській війні, але однаковою мірою вразливі до дезінформаційних наративів, поширюваних Росією та Китаєм. Відтак, і перед ЄС, і перед Україною стоїть завдання формування інституційної та індивідуальної стійкості до дезінформаційних атак, що актуалізує необхідність політологічного дослідження взаємодії між політичними інститутами та інституціями ЄС, державними структурами України та інститутами громадянського суспільства в розгортанні формальних та неформальних інструментів протидії дезінформації.

Тема дисертаційного дослідження відповідає науковим темам кафедри політології та державного управління Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича: «Політичні процеси та публічне управління в умовах сучасних викликів і загроз» (№ державної реєстрації 0119U103774), яка виконувалася впродовж 2019-2024 рр.) та «Забезпечення стійкості політичної

системи управлінської діяльності в умовах російсько-української війни та глобальної нестабільності» (№ державної реєстрації 0124U004630), яка затверджена в 2024 р. та виконується колективом кафедри політології та державного управління до сьогодні.

Мета і завдання дослідження. Метою дослідження є визначення сукупності та функціональності механізмів та інструментів реалізації європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни. Мета дослідження спрямувала до визначення таких дослідницьких завдань:

- охарактеризувати теоретико-методологічні засади дослідження протидії дезінформації в умовах гібридної війни;
- визначити основні принципи політики протидії дезінформації в ЄС та державах-членах як основи формування європейського механізму реагування на інформаційні загрози в умовах гібридної війни;
- дослідити безпекові інструменти реалізації європейської політики протидії дезінформації;
- вивчити інформаційно-комунікаційні інструменти реалізації європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни;
- розкрити роль національних моделей протидії дезінформації у формуванні віяла інструментів європейської політики протидії дезінформації;
- визначити роль та місце досвіду України у формування стійкості європейської політики протидії дезінформації.

Об'єктом дослідження є європейський політичний дискурс вироблення та реалізації політики протидії дезінформації в умовах загроз гібридної війни.

Предметом дослідження є механізми та інструменти реалізації європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни.

Гіпотеза дослідження. Гіпотезою дослідження є припущення, що ефективність європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни визначається здатністю трьох суб'єктів (Європейського Союзу, держав-членів та України як держави-кандидата) формувати багаторівневу та динамічну систему взаємодії, де множинність механізмів і множинність інструментів

поєднуються у спільній матриці захисту демократичного простору від інформаційних загроз. ЄС задає нормативні рамки та визначає стратегічні пріоритети, держави-члени адаптують їх у власних інституційних і правових системах, а Україна інтегрує ці практики у власну модель, модифікуючи їх відповідно до умов війни та високої інтенсивності інформаційних атак. У цій системі правові регуляції, інституційна координація, освітні програми та цифрові інновації створюють багатовимірний захист. Саме синергія наднаціонального рівня, національних практик та кандидатської адаптації формує стійку модель протидії дезінформації, здатну протистояти багатовимірним загрозам гібридної війни та забезпечувати довготривалу інформаційну безпеку на основі демократичних цінностей ЄС.

Методи дослідження. Політологічне дослідження механізмів та інструментів реалізації європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни потребувало комплексного використання методологічних підходів та методів, які є загальнонауковими та відповідають специфіці предмета дослідження. Зокрема, в дослідженні були використані загальнонаукові принципи пізнання: використання історико-генетичного принципу дозволило простежити витoki та еволюцію політики ЄС у сфері протидії дезінформації, з'ясувати причини трансформації її змісту з моменту активізації гібридних загроз та визначити передумови формування якісно нових інструментів впливу на інформаційний простір; субстратно-подієвий метод уможливив системну впорядкованість фактів (субстрату), в яких відображена політика ЄС та держав-членів у період після 2014 р., коли дезінформація стала одним із ключових інструментів гібридної війни, зокрема проти України. Діалектичний метод дозволив розглядати політику протидії дезінформації як динамічний процес, у якому внутрішні суперечності між свободою слова та потребою захисту інформаційного простору спричиняють перехід від однієї моделі протидії до іншої. Це дало можливість осягнути зміст, сутність та роль механізмів протидії дезінформації в управлінні інформаційними ризиками, розглядаючи їх у нерозривному зв'язку з еволюцією політичного дискурсу дезінформації в ЄС,

державо-членах та державах-кандидатах. Метод аналізу та синтезу забезпечив: узагальнення на основі значного фактологічного матеріалу, що дозволило виділити три основні інструменти реалізації політики протидії дезінформації (безпекові та інформаційно-комунікаційні); формування методологічного каркасу дослідження; вивчення нормативно-правового поля протидії дезінформації в ЄС, державах-членах ЄС та державах-кандидатах.

У дослідженні були використані методологічні принципи неінституціоналізму. Їх застосування дозволило: по-перше, розглядати політику протидії дезінформації як цілісну систему, що складається з низки взаємопов'язаних елементів, серед яких ключове місце займають інституційні механізми та інструменти регулювання інформаційного простору; по-друге, пояснити, як створення спеціалізованих структур, запровадження нормативно-правових інструментів та розвиток технологічних засобів протидії дезінформації набувають статусу механізмів та інструментів протидії дезінформації, що забезпечують стійкість ЄС до зовнішніх і внутрішніх інформаційних атак.

Застосування методології неофункціоналізму дозволило дослідити та пояснити, яким чином реалізація політики протидії дезінформації в ЄС зміцнює довіру до інститутів ЄС, сприяє соціальній згуртованості та формує нові стандарти взаємодії між державою, громадянським суспільством і медіа. Принципи методології неофункціоналізму дозволили пояснити, чому протидія дезінформації потребує комплексної інтеграції з іншими політиками, зокрема безпековою та інформаційно-комунікаційною.

Одним із основних методів дослідження є порівняльний метод, який дозволив простежити динаміку різних моделей реагування на дезінформацію та визначити їхню ефективність у конкретних політичних і безпекових контекстах та визначити спільне та відмінне між WSTF, SSTF та ESTF в протидії дезінформації засобами стратегічних комунікацій ЄС. Використання цього методу дало можливість дослідити форми та принципи реалізації політики протидії дезінформації в державах-членах ЄС, зіставити їх із загальноєвропейськими підходами та виявити чинники, що впливають на

формування інституційних механізмів захисту інформаційного простору. Порівняльний аналіз дозволяє оцінити, як різні держави-члени ЄС після 2014 р. адаптували свої інструменти протидії дезінформації до умов гібридної війни, які саме фактори визначають якість та результативність цих інструментів, а також які перспективи відкриває використання новітніх технологій у сфері цифровізації політичних відносин.

Використання методу прогнозування дозволило визначити: які саме моделі взаємодії між інституціями ЄС та громадянами мають найбільший ресурсний потенціал для забезпечення стійкості демократичних систем держав-членів ЄС та ЄС загалом; як цифрові платформи можуть бути перетворені на механізмами контролю або верифікації інформації та взаємодії з інститутами, що дозволяє громадянам брати активну участь у реалізації політики протидії дезінформації та означити перспективи наближення політики протидії дезінформації України до принципів та стандартів ЄС

Метод кейс-стаді був використаний для визначення ролі та місця досвіду України у формування стійкості європейської політики протидії дезінформації та під час дослідження найбільш виразних практик протидії дезінформації в державах-членах ЄС (держави Балтії, Франція, Чехія та інші).

Узгоджене застосування визначених методологічних підходів та методів політологічного дослідження сприяло тому, що здійснене дослідження набуло всебічного характеру, охопивши як теоретичні моделі, так і практичні механізми й інструменти, які забезпечують ефективність європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни. Відповідність методологічної основи предмету дослідження забезпечила належний рівень наукової обґрунтованості отриманих результатів, їхню комплексність та практичну значущість для політичної науки.

2. Формулювання наукового завдання, нове розв'язання якого отримано в дисертації. Основним науковим завданням, розв'язання якого отримано в дисертації, є розробка моделі, що пояснює функціонування сукупності механізмів та інструментів європейської політики протидії

дезінформації в неоінституційній та неофункціональній методологічних парадигмах.

3. Наукові положення, розроблені особисто дисертантом, та їх новизна.

Наукові положення, розроблені особисто дисертантом, відображені у науковій новизні дослідження:

Уперше:

- доведено, що ефективність європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни визначається здатністю трьох суб'єктів (Європейського Союзу, держав-членів та України як держави-кандидата) формувати багаторівневу та динамічну систему взаємодії, де множинність механізмів і множинність інструментів поєднуються у спільній матриці захисту демократичного простору від інформаційних загроз. ЄС задає нормативні рамки та визначає стратегічні пріоритети, держави-члени адаптують їх у власних інституційних і правових системах, а Україна інтегрує ці практики у власну модель, модифікуючи їх відповідно до умов війни та високої інтенсивності інформаційних атак. Синергія наднаціонального рівня, національних практик та кандидатської адаптації формує стійку модель протидії дезінформації, здатну протистояти багатовимірним загрозам гібридної війни та забезпечувати довготривалу інформаційну безпеку на основі демократичних цінностей ЄС.
- на основі методології неоінституціоналізму доведено, що інституційні рамки ЄС моделюють дії держав-членів у виробленні політики протидії дезінформації, створюючи умови для узгодженості дій у сфері інформаційної безпеки, при цьому виявляється двосторонній ефект – інституційної конвергенції, коли національні політики адаптуються до європейських стандартів та дивергенції – коли, держави-члени ЄС адаптують норми та принципи протидії дезінформації до власних політичних та соціокультурних умов.
- введено поняття множинності механізмів протидії дезінформації, що є взємодоповнюваними в умовах демократичних інтеграційних об'єднань,

таких як ЄС, тому діють в одному смисловому полі демократії через взаємопов'язані безпекові, інституційні, нормативні, комунікаційні та освітні інструменти, що утворюють динамічну матрицю протидії дезінформації на основі цінностей ЄС.

- обґрунтовано, що держава-кандидат (Україна), що має статус суб'єкта першої лінії в гібридній війні, може впливати на зміст політики ЄС щодо протидії дезінформації та артикулювати потребу в систематизації регуляторних механізмів управління інформацією на демократичних принципах.

Удосконалено:

- концепт європейської політики протидії дезінформації як динамічної матриці, в якій множинність механізмів (нормативних, інституційних, комунікаційних, освітніх) та множинність інструментів (регламенти, кодекси практики, плани дій, системи моніторингу, механізми співрегулювання) взаємодіють у межах єдиної логіки демократичних цінностей, що дозволяє розглядати європейський підхід до протидії дезінформації як цілісний;
- розуміння логіки процесу адаптації механізмів протидії дезінформації, що використовуються Україною як державою-кандидатом, до європейських стандартів у протидії дезінформації, що постає як формування нової інституційної якості, яка поєднує національні практики, сформовані в умовах російсько-української війни та європейські інструменти, створюючи європейську модель національної стійкості, яка має значення як для внутрішньої стабільності, так і для процесу європейської інтеграції;
- визначення сукупності інструментів протидії дезінформації як таких, що через співрегулювання, в якому поєднані наднаціональні норми ЄС, національні політики держав-членів та адаптаційні практики держав-кандидатів, зокрема України, створюють умови для багаторівневої інтеграції у сфері інформаційної безпеки.

Набули подальшого розвитку:

- ідеї методології неофункціоналізму, які застосовуються для пояснення того, як політика протидії дезінформації стає сферою поступового розширення інтеграції, коли початкові заходи у сфері прозорості реклами та співпраці з платформами трансформуються на більш комплексні регуляторні механізми, що охоплюють управління системними ризиками та забезпечення демократичної стійкості в умовах гібридної війни;
- концептуальні рамки поняття стійкості як аналітичної категорії, що дозволяє оцінювати ефективність політики протидії дезінформації через формальні результати та здатність інституцій ЄС, держав-членів та України адаптуватися до нових інформаційних загроз, зберігаючи демократичні цінності та забезпечуючи довгострокову стабільність політичних систем;
- характеристики функціональної взаємодії між різними інструментами політики протидії дезінформації, такими як Кодекс практики щодо дезінформації, Digital Services Act та План дій щодо європейської демократії, що сукупно формують принципи управління ризиками, пов'язаними з поширенням неправдивої інформації.

4. Обґрунтованість і достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій, які захищаються. Обґрунтованість і достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій у дослідженні європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни забезпечені: використанням сукупності, відповідних предмету та меті дослідження, методологічних підходів та методів дослідження; репрезентативною джерельною базою, яка включає офіційні документи ЄС, матеріали міжнародних організацій та незалежних дослідницьких центрів, а також статистичні дані й практичні приклади з країн, що безпосередньо стикаються з гібридними загрозами; чітко сформульованою гіпотезою дослідження, яка проходить перевірку через зіставлення з реальними практиками застосування інституційних інструментів та механізмів протидії дезінформації. Це дозволило сформулювати наукову новизну, висновки, рекомендації та дотримуватися високого рівня наукової доброчесності.

5. Рівень теоретичної підготовки здобувача, його особистий внесок у розв’язання конкретного наукового завдання. Рівень обізнаності здобувача з результатами наукових досліджень інших учених. Здобувач Стьопкін А. О. продемонстрував високий рівень теоретичної підготовки за спеціальністю 052 Політологія. Його особистий внесок у розв’язання наукового завдання розробки моделі, що пояснює функціонування сукупності механізмів та інструментів європейської політики протидії дезінформації в неінституційній та нефункціональній методологічних парадигмах, полягає у доведенні, що: (1) ефективність європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни визначається здатністю трьох суб’єктів (Європейського Союзу, держав-членів та України як держави-кандидата) формувати багаторівневу та динамічну систему взаємодії, де множинність механізмів і множинність інструментів поєднуються у спільній матриці захисту демократичного простору від інформаційних загроз; (2) інституційні рамки ЄС моделюють дії держав-членів у виробленні політики протидії дезінформації, створюючи умови для узгодженості дій у сфері інформаційної безпеки, при цьому виявляється двосторонній ефект – інституційної конвергенції, коли національні політики адаптуються до європейських стандартів та дивергенції – коли, держави-члени ЄС адаптують норми та принципи протидії дезінформації до власних політичних та соціокультурних умов; (3) держава-кандидат (Україна), що має статус суб’єкта першої лінії в гібридній війні, може впливати на зміст політики ЄС щодо протидії дезінформації та артикулювати потребу в систематизації регуляторних механізмів управління інформацією на демократичних принципах.

Стьопкін А. О. продемонстрував високий рівень обізнаності з працями та науковими дослідженнями науковців-політологів за темою дисертації.

6. Наукове та практичне значення роботи. Кваліфікаційна наукова праця Стьопкіна А. О. має наукове та практичне значення. Наукове значення визначається формуванням нового наукового знання про механізми та інструменти європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни. Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що вони

можуть бути використані в процесі узгодження нормативно-правового механізму протидії дезінформації між ЄС та Україною, щодо забезпечення прозорості цифрових платформ та підвищення відповідальності медіа за поширення дезінформаційних нарративів. Отримані результати можуть бути застосовані у процесі розробки освітніх програм з медіаграмотності, у створенні технологічних рішень для моніторингу та верифікації інформації, а також у формуванні інституційних практик, які забезпечують стійкість політичної системи України до інформаційних атак. Висновки та результати дослідження можуть бути використані органами державної влади для вироблення довгострокових стратегій, що поєднують правові, комунікаційні та технологічні інструменти у єдину систему протидії дезінформації та можуть бути застосовані як інструмент забезпечення стійкості на національному, регіональному та локальному рівнях.

7. Повнота викладу матеріалів дисертації у публікаціях та особистий внесок здобувача. Результати дисертаційного дослідження Стьопкіна А.О., відповідно до п . 8 «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами, внесеними згідно з Постановою КМУ № 507 від 03.05.2024 р .), опубліковані в трьох наукових статтях, що є українськими фаховими виданнями категорії «Б» за спеціальністю 052 – Політологія. Додатково результати дисертаційного дослідження були апробовані під час виступів на п'ятьох міжнародних і всеукраїнських наукових конференціях. Окремі ідеї були обговорені під час долучення до реалізації проєктів за програмами Еразмус+

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

Наукові праці у виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України:

1. Стьопкін А. Інституціоналізація політики протидії дезінформації в Європейському Союзі. *Медіафорум: аналітика, прогнози, інформаційний менеджмент*. 2022. Том 10. С. 196-208.
2. Стьопкін А. Особливості концептуалізації поняття дезінформація в сучасній політичній науці. *Медіафорум: аналітика, прогнози, інформаційний менеджмент*. 2024. Том 15. С. 320-336.
3. Стьопкін А. Особливості національних моделей політики протидії дезінформації в державах-членах ЄС. *Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії*. 2025. Вип. 4(24). С. 115-137.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

1. Стьопкін А. О. Європейські інструменти спротиву дезінформації. *Розвиток політичної науки: європейські практики та національні перспективи: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, Чернівці, 28 червня 2022 року*. Чернівці: Технодрук, 2022. С. 195-196.
2. Стьопкін А. О. Стратегічні комунікації НАТО як інструмент реалізації політики протидії дезінформації РФ. *Збірник матеріалів IV Всеукраїнської науково-практичної конференції «Політичні процеси сучасності: глобальний та регіональний виміри»*. II частина. Івано-Франківськ: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2022. С. 377-386.
3. Стьопкін А. Перспективи формування онлайн-екосистеми як інструменту політики протидії дезінформації. *Розвиток політичної науки: європейські практики та національні перспективи: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, Чернівці, 14 червня 2023 року*. Чернівці : Технодрук, 2023. С. 114-117.
4. Стьопкін А. О. Особливості інтеграції інструментів формування медіакомпетентності до інформаційно-комунікаційного механізму протидії дезінформації в умовах російсько-української війни. *Інтернет-конференція «Україна в координатах Східного партнерства: пошук геополітичних пріоритетів крізь призму національної безпеки»*. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2023. С. 42–44.

5. Стьопкін А. О. Наближення політики протидії дезінформації України до принципів та стандартів ЄС. *Розвиток політичної науки: європейські практики та національні перспективи: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, Чернівці, 29 травня 2025 року*. Чернівці: Технодрук, 2025. С. 106-109.

Аналіз наукових праць здобувача, зазначених ним у списку опублікованих праць за темою дисертації, дає достатні підстави для висновку про те, що оприлюднені роботи повністю відображають основні положення і висновки дослідження. На підставі вивчення тексту дисертації здобувача, його наукових праць та Експертного висновку результатів перевірки на академічний плагіат (перевірку здійснено за допомогою системи Turnitin, показник схожості з джерелами з Інтернету склав 2 %) встановлено, що дисертаційна робота виконана самостійно, текст дисертації не містить академічного плагіату, а текст дисертації відповідає вимогам академічної доброчесності.

8. Апробація матеріалів дисертації. Основні положення та висновки дослідження були апробовані в доповідях на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях: *Розвиток політичної науки: європейські практики та національні перспективи*: (Чернівці, 28 червня 2022 р.); IV Всеукраїнська науково-практична конференція «Політичні процеси сучасності: глобальний та регіональний виміри» Івано-Франківськ, 27-28 жовтня 2022 р.); *Розвиток політичної науки: європейські практики та національні перспективи*: (Чернівці, 14 червня 2023 р.); «Україна в координатах Східного партнерства: пошук геополітичних пріоритетів крізь призму національної безпеки» (Львів, 24 березня 2023 р.); *Розвиток політичної науки: європейські практики та національні перспективи* (Чернівці, 29 травня 2025 р.), що були опубліковані.

Стьопкін А. О. брав участь у міжнародних наукових та науково-практичних конференціях: «Сучасні тенденції регіональної співпраці: україно-румунно-молдовський вимір» (Чернівці 24 травня 2024 р.) та «Протидія російським інформаційно-психологічним впливам в умовах повномасштабної російсько-

української війни: механізми та можливі рішення» (Чернівці, 11 квітня 2025 р.) без публікації.

Результати дослідження Стьопкіна А. О. були апробовані під час долучення до виконання проєктів «EU Strategic Communications: Counteraction to Destructive Influences» (Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2024 р., сертифікат), «Протидія ЄС зовнішньому інформаційному маніпулюванню та втручанню» (Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2025 р., сертифікат) «Політика пам'яті та гібридні загрози: інструменти РФ і вплив на європейський популізм» (Карпатський національний університет імені Василя Стефаника., з 1 січня 2026 р.).

9. Оцінка мови і стилю дисертації. Текст дисертації Стьопкіна Андрія Олеговича, виконаної на тему «Механізми та інструменти реалізації європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни» написаний державною мовою з використанням наукового стилю та принципів академічного письма. Стиль викладу ґрунтується на чіткій логіці викладу, де кожен висновок випливає з попереднього аналізу й підтверджується посиланням на джерело. У тексті відсутні емоційні оцінки чи публіцистичні елементи, переважає формалізована мова з точним використанням термінів і категорій сучасної політичної науки. Результати подаються у вигляді узагальнень, які мають високий рівень абстракції, але водночас залишаються прив'язаними до конкретних емпіричних даних. Текст дисертації Стьопкіна А. О. характеризується послідовністю й системністю: від опису методології та джерел до інтерпретації отриманих даних і формулювання висновків. Стиль дисертації чітко розмежовує власні результати і використані матеріали, що гарантує дотримання принципів академічної доброчесності.

10. Відповідність змісту дисертації спеціальності з відповідної галузі знань, з якої вона подається до захисту. Відповідність змісту дисертації спеціальності 052 «Політологія» та галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» визначається тим, що дослідження Стьопкіна А. О. спрямоване на аналіз політичних процесів, інституційних механізмів та стратегій, які формують

європейську політику протидії дезінформації. Зміст роботи перебуває у предметному полі спеціальності 052 Політологія, галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки, оскільки розв'язує наукову проблему функціонування політичних інститутів, взаємодії між державами та наднаціональними структурами, а також впливу інформаційних загроз на політичну стабільність і демократичні практики.

11. Дотримання нормативних вимог щодо оформлення дисертації.

Дисертація Стьопкіна А. О. «Механізми та інструменти реалізації європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни» подана на здобуття наукового ступеня доктора філософії (PhD) за спеціальністю 052 Політологія, галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки відповідає всім вимогам, встановленим Порядком присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженим Постановою КМУ від 12.01.2022 р. № 44 (зі змінами, внесеними згідно з Постановою КМУ № 507 від 03.05.2024 р.), Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим Наказом МОН України від 12.01.2017 р. № 40.

12. Рекомендація дисертації до захисту. Дисертація Стьопкіна А. О. «Механізми та інструменти реалізації європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни», подана на здобуття наукового ступеня доктора філософії (PhD) в галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 052 Політологія, за актуальністю теми, науково-теоретичним рівнем дослідження, науковою новизною, постановкою та розв'язанням наукової проблеми, практичним значенням отриманих результатів, рівнем обґрунтованості положень і висновків відповідає вимогам пунктів 6-9 «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами, внесеними згідно з Постановою КМУ № 507 від 03.05.2024 р.).

За результатами публічної презентації результатів дослідження та їх обговорення на засіданні кафедри політології та державного управління факультету історії, політології та міжнародних відносин Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича (протокол № 10 від 12 березня 2026 року) дисертацію Стьопкіна Андрія Олеговича «Механізми та інструменти реалізації європейської політики протидії дезінформації в умовах гібридної війни», подану на здобуття наукового ступеня доктора філософії в галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» за спеціальністю 052 Політологія, рекомендовано до захисту в разовій спеціалізованій раді за відповідною спеціальністю.

Головуючий:

Завідувач кафедри політології
та публічного управління
Чернівецького національного
університету імені Юрія Федьковича

Анатолій КРУТЛАШОВ

